

1892-02-16

SENDER

Otto Mourier

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Vallø

Archive:
Mappe 30 nr. 5a-c

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Vallo d. 16te Februar 1892.

Kjære H. Skovgaard,

Ganske vist har min Kone endnu
ikke læst Karl Madams Bog; men hun
er nysgerrig om det, dels fordi hun
læser i en Tid, dels fordi hj antager,
at De af Bogen nysgerrig vil kunne
have Interesse for hende; allene skriver
h^j mit Brev, som skal tilbage med
Bogen, og siger Tak for den, da hun er
færdig i Stillingen.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 30 Nr. 5A

Det var overordentlig godt af Dem
at glæde os fra den Maade, og De
har glædet mig meget derved - hold
en fast for det, naar h^j siden nyder
frem med lidt Indvendinger - først
og fremmest fordi det viste Deres
lige Sindelag og Deres Lyst til at dele
det gode med os, men ogsaa for Bogen
selskabelige Indhold og mængde
med Afbildninger (Gengivelsen Artikler
træde i anden Række, fordi h^j kjendte
den fra gammel Tid; men h^j har dog læst
den paany og glædet mig over Deres

Skovgaard
d. 1892
den har min Kone læst Bogen (nu er det!) og den bryder hende om at høre den. (Bogen er nu i hende)

adren, artige Indsignation).
De blev vore overbriet om, at jeg
havde den største Respekt for Karl Othman
auspattende Kunstskaber, og minner mig
hjemmer til at kunne sammenbringe
Indtryk, som en adskiltet ved Børn og
Fæd, og skægt udviklede Kunstnerblik
i Fortidens med den fineste Næse
til at bygge et hvent Fæd, derhos et
sandsagt Hørsomme over Sprøgt
som det er ham som en Leg, og en god
den Evne til at kunne for den i det
sine naar det angaar de tømste
Materier, saa at man lærer ham,
sluger ham, ligesom Kirken
siger sluge Læstetimen. Men
— der er nogle andre Mænd
— ved Fæd af den Børn, jeg fæd
for hans store uundselbare betag
hæd Fæd — en Børn, som bl.
andst Fæd et Måltid ved at bøl
mig Fæd Mænd overfor mine tæll
Evne, saa at jeg spørger mig selv, om
jeg ikke heller skulde græde sammen
med den lille bedskede Børn, som
jeg i den samme Fæd er beg. at give af
den — vider der sig dog nogle
Indvendinger. Det, der saerlig mig det
best, er hans Blæst, som den
vraaske i hans Fæd til ham
ikke engang har hørt Mærke til. De
frustration heller ikke ligesom som
Blæst, men er det ligesom
og vraske overvigtigt fæd
under den utydelige Fæd. Jeg har
ikke noteret mig den under Læst
og har en ikke fæd den, som
de bestaa i en fæd Sammenblanding
af Fæd og Profant, som er vraske
hij at kunne fæd, men derfor
gødt saer. Jeg synes i det Fæd
har var fæd en fæd Mænd for at
saa om sig med gode Fæd
del. Fæd og Fæd for det
Jeg fæd gødt, at det, jeg har fæd, har
fæd sig med som fæd Fæd
Men jeg har, de fæd mig, saa
mig, at de ved, at jeg fæd
Fæd er den, at han er ikke fæd

og derfor skulde han lade de Ven-
linger fare. I det Kapitel er ful.
Lange et almindeligt. Hans Maade
at omtale det Hellegjæve er forhen-
sende fin.

Andet er Karl Madsens Tale
om, at han vil blive Garnier. Og
det konger selv sig sammen med, at
han er for angst for at blive kjædet.
Han var ikke tilstrækkelig Tro paa, at
Landstaden virker vakkert og over-
bevisende ved sin egen Magt. Der
gjennem bliver han forceret. Utro-
ligt er det jo rigtigt nok, hvad han
kan faa en til at se om; men i Bogens
Slutning synes jeg dog det glipper.
Alle de Specialstudier over smaa Hol-
stenen kunne have meget Betydning.
som Forstudier for ham og som Betydning
for Stockholm, som alle og kjendte
Billederne; men osv.

Bliv nu ikke vred og sig, at du
har sendt Bogen til en Ven, og at
det skal blive sidste Gang. Her er
Uret, saa gjendriv. Her er Uret, vil
jeg gjorne overbevise os om.
Hvor det ligner dem med de Trimmer.

Den der skulde have været i Bogens Slutning. Den der skulde have været i Bogens Slutning. Den der skulde have været i Bogens Slutning.

2.

nemmelig for det gamle Aar, som
var et rigt og betydningsfuldt Aar
for os, ikke mindst ved vort Forhold
til Dem; og ønsker Dem Lykke som
Menneske, som Kunstner, i Aars Hjerte
i det nye Aar, vi ere inde i. Og giv
vort godt begyndte Forhold i dette Aar
maa staa sin Proeve, saa De ikke rykker
os af. Men ikke for seer De os nok,
naar Udstillingstiden kommer os ind.
Og saa har De jo lovet os et Besøg med
Aris Kone, ved hvilket Luthers
vi maa see at faa gjort nogle Tou-
re (Lellinge med Niels Petersen i
Eiby og Thurebyholm).

Da De skrev (20. Novbr) havde min
Kone været el. var hun syg. Vi traer
delt var Influenza, hvorefter fulgte en
hel Del Hoste; men i alle Tilfælde
hvar godt over det og har siden va-
ret frisk som en Fisk, ialf. som en Fisk,
der nu engang har et svagt Bryst.
Saasnart Veet bane er avertet, gaar
hun daglig ud; og forleden (S. 17. d.) med
Frost og Gastervind kjørte vi over til
Eiby & 1/2 Mil herfra og hjem igjen om
Aften (nigtig nok med Vædelugs. Kuf fraa min

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 3a Nr. 5B

Vogn og indpakkeren som til København) udsat det samme huske det Mindestat.
— Vi har i det hele taget ikke ønsket
være taknemmelige for, hvor godt vi
have det.

Nej, saa det var derfor, De talte og
talte dem var om Constantin Hansen,
fordi De skulle til at ^{højttalende} tale om ham. Men
jå givne vilde hør det! Hvor har jeg
i Modset. til de Studenter, De læste
i deres Bøger af Universitetet for hollands,
altid set fra de Billeder, naar jeg blot
fordi de der var Grammars af det Foræld
unigen. Constantin Hansen, som underviste
Kunst og en Tegnere! — det var da
en mirakuløs Anse! Et det Tegnere
der er Lovelands for Forælderen?
Vare de net? Høje de ikke for mig.
Til fra deres kunstneriske Arbejder.
Hvorat jeg stadig holder mig til den
værdi, som jeg kjender saa godt, for
der det dog mig Forælderen. Men
det fortæller mig, det er heller ikke et
typisk Middel, jeg der har at gøre
i, og jeg elsket af forlyde mig, fordi selv
at tale og tale. Hvorde alle, at jo mere
man græder, desto mere Rigdom kommer

der for Dagen. Derfor blev jeg heller ikke
fornøjet paa Asker, og derfor var jeg heller
ingen Ende paa Livet i denne Vin-
ter, thi selv jeg drømte det tid at tale
i 2de Time i Trok. Jeg er kun vant
til 1812 (for lige blødt end jeg med Høje
derfor). — Jeg har dog kun paa den
lige, Afbildning, men dog er det det
der til Trok kommer mig mest, at
Tolkningen ikke kunne se, hvad jeg
siger dem; og her er dog Tolkningen en
smaa; hvad man der en lille plade
Dum! Jeg har ellers stor Glæde af
Atten i Tolkningen af, hvor glæde og tak
menningerne i Tolkningen og Tolkningen er.
Efter det afsluttet Tolkning holdt jeg
den 17de Januar hos Niels Petersens, hvor
der var indvirket et Møde (der var vel
en 60. Menneke). Først talte Kattikaten
fra Kjøge Bredningen, over Møde 10, om
Kattikaten og Løve; der viste jeg dem Tolk-
valdsens Kristendoms, fortalte om
Historien af sigte endelig at vordet
den Møde og den end paa Kristendoms
Forhold til Kristendoms og som
paa Kristendoms af Kristendoms Trok
stod paa den af holdt til paa Kristendoms
lig af Kristendoms. Hvad der var god

hvert, havde jeg naturligtvis fra Lauge.
Jeg var meget glad over, hvad De skrev
om Gotfred Rode (ikke Rolde - det er
vist Johan). Hvis De kjendte hele hans
Produktion (ialf. Tilværelsesvis), maatte
De sikkert kunne dømme om, hvor
vidt han havde nok paa Hjerte til at
brøle de kommende Døds og blive
kunstner. Egent kan man her dog el.
ikke (jeg er nu overbevist om, at han
har det), saa er han iført med at
springe Hindringene el. netter: det
afgjorte Slag er sluttet, og Bøvelen
Stiftet og her paa Vællø, som er ham
i Faders Sted, villiger, hvad han vil
gjøre, og vil hjælpe ham. At De alligevel
ved det, at De rimeligt i Løbet af
Aaret vil træffe ham hos Jendrup
(som ^{er} han nærmest kjender og raadspør
sig med) el. Jahrtmann el. Thøgers
el. et lignende Sted for at gøre en hel
sig jern. Hvis mit Ord kan have no-
gen Betydning i saa Henseende, vil jeg
god indad ham, om det staaer i hans
Magt at gøre ham noget godt. En
sluttet Maad end mindre Forstaaelse af
alt det Gode i vor moderne Malerkunst
(deres inclusive) træffer De sjældent.

Undskyld, at jeg bliver ved. Men jeg
ved af Erfaring, at det er et Gieblings
at løse sanden en lang Klammis igjen
nem, og jeg kan ikke slippes den uden
at have fortalt den de videre Følger af
det mærkelige Opførsel paa Afskov. Føl
gerne haaber jeg forresten vil strække
sig over hele mit Liv - det blive langt
el. kort - endelig i Form af en levende
Interesse for og Forståelse af det store
Folkes Løftelse og Forretning.

Juledag fik jeg sandt et nydeligt
Brev fra Schröder, det første (og sidste)
sidste Måned i Oktober. Var De her, skulde
De løse det. Da jeg saa skrev og takkede
ham, kom jeg til at sige sandt noget
som: gennem hvilket Organ skal man
kunne følge Høiskolesagens Udvikling?
Gennem "Danskene" (Schröders Maaned
skrift, som jeg da ikke kjendte, end ikke
dets Program).? Til svar fik jeg her
end i januar gennem Poul Kjerpe til
sendt alt det Udkomne af "Danskene"
fra Schröder, og ^{den} begynde at udkom
me i Oktober 88!! De kan tro, det var
og er en Fryd. For det første den Ose, den
Kjorlighed, el. hvilke Udtryk jeg nu skal
bruge, som Schröder viser mig! Men saa

mine tanker om et muligt et skæbentligt svar. - Endelig Udkomne til svar.

at jeg har skrevet en Rigtigdom af udmærkede
Artikler netop i den Samtid, som jeg elsker,
som jeg har faaet Pien og Hjerte opladte
til at kunne forstaa: om kirkeelige For-
hold (med Grænsetegn først og Gr. sidst),
om Høiskolesagen, om Missionen, om
Literaturen, og endog en hel Del om
Kunst! Jeg nyder det i denne Tid, lidt
efter lidt at trænge ind deri, tilgive
mig det og saa dele det med min Kone
og Camilla Paludan. Kjender De „Dan-
skerne“? Hvis ikke, saa De fra fat i
den. Den er netop for den yngre
og Middelalder.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 30 Nr. 5c

Ag saa vil jeg sige Dem, om De kjender
et fabelagtig billigt Billedværk, som udkom-
mer i München og hedder „Klassischer
Bilderschatz“. Rector Ligners allidder, som
jeg traf paa Skov, gjorde mig der opmærksom
paa det, og nu forærer min Kone mig denne
4de Aargang. Der udkommer 24 Hefter
à 50 Pfennig om Aaret, og hvert Hefte
indeholder 6 Phototypier efter Malerier
af de bedste Kunstnere rundt om fra
alle Europas Gallerier el. Kirker o. L.
Hvert Blad (9⁴/12⁴) koster altsaa ikke
10 Pre (8 Pre?). Ethvert Menneske, der har
Forestilling om, hvad Kunst er, burde have
det, ikke at tale om Skolene (og Høiskolene),